

در حال حاضر بازیگران بدون توجه به مرزبندی بین سینما و تلویزیون
و با توجه به نوع پیشنهاد و کیفیت اثر و البته پیشنهاد رقمی که
بابت دستمزد بازیگری دریافت می کنند دست به انتخاب می زنند
و شاید این موضوع شروع فصلی تازه برای پایان چنین مرزبندی هایی باشد

نسبت سینما و تلویزیون و هنرمندان این دو چگونه است؟

رفقای خوب

کمیلی، سحر قریشی، رضا عطاران، شیلا خداداد، هدایت هاشمی، سعید آقاخانی، پرویز پرستویی، هوتن شکیبا، الناز شاکردوست، هومن سیدی، یکتا ناصر، شهاب حسینی، فرهاد اصلانی، اکبر عبدی، فاطمه معتمدآریا، صابر ابر، پارسا پیروزفر، امین حیایی، ساره بیات، حمید گودرزی، بهرام افشاری، امیر جعفری، باران کوثری، سحر دولتشاهی، میلاد کی مراد، حمید فرخ نژاد، محسن تنابنده و... مشتی نمونه خروار هستند که بسیاری از آنها با بازی در سریال های تلویزیونی توانستند خود را مطرح و توانایی هایشان را به نمایش بگذارند تا کارگردان های سینمایی را مجاب به جذب خود در سینما کنند.

به طوری که برخی از آنها پس از آن که به قول معروف جای پای خود را در سینما محکم کردند دیگر عطای تلویزیون را به لقایش بخشیده و کمتر پیش آمد بازیگرهایی که شهرت شان در تلویزیون بوده بار دیگر به سمت تلویزیون چرخش داشته باشند. با این حال نمی توان منکر این موضوع شد که این افراد شهرت خود را مرهون حضور در تلویزیون بوده اند. صابر ابر، مصطفی زمانی، پژمان جمشیدی، فرهاد اصلانی، یکتا ناصر، مریلا زارعی، شبنم قلی خانی، میلاد کی مراد، بهاره افشاری و... نیز نمونه ای از این بازیگران هستند.

رفت و آمد میان تلویزیون و سینما

تا چند سال پیش شاید بازیگر صرفا سینمایی و بازیگر صرفا تلویزیونی مطرح بود. به طوری که می توانستیم این مرزبندی را در میان بازیگران و نوع انتخابی که دارند حس کرد تا جایی که اگر بازیگری از این مرز عبور می کرد مخاطب را به تعجب وامی داشت که چطور شده بازیگری که به عنوان مثال تنها در سینما بازی می کرده در مقابل دوربین تلویزیون قرار گرفته است و به عکس.

این در حالی است که به تازگی دیگر خبری از این مرزبندی ها نبوده و می بینیم در دهه ۹۰ بازیگران در تلویزیون و سینما در رفت و آمد هستند. به عنوان مثال حضور محمدرضا گلزار در يك مسابقه تلویزیونی نشان داد که دیگر وجود چنین خط قرمزهایی آنقدر مطرح نیست و بازیگری که هرگز در صدا و سیما نبوده حالا اجرای يك برنامه را به عهده دارد که در جذب مخاطب بسیار اثرگذار بوده است.

آغاز سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر این روزها، مردم فیلم دوست را بیشتر از هر زمان دیگری به جنب و جوش انداخته تا بتوانند فیلم های راه یافته به جشنواره را قبل از اکران عمومی در سینماها به تماشا بنشینند. فیلم هایی با بازیگران نام آشنا که هر کدام شهرت شان را مدیون حضور در فیلم و سریال های گوناگونند.

چهره هایی که در هر دوره ای شهرت شان را مدیون حضور در فیلم یا سریالی بودند که در سینما یا تلویزیون ساخته و پخش شده است. اما يك سؤال مطرح است که بازیگران ستاره شروع شهرت شان را از تلویزیون آغاز می کنند یا سینما؟

آزاده باقری
خبرنگار

سردر سینماها را چنین چهره هایی گرفته باشد.

جعبه جادویی که بازیگران را ستاره کرد

با وجود این، هستند بازیگرهای بسیاری که با خوش درخشیدن در يك سریال تلویزیونی توانستند در میان مردم گل کنند و از آن به بعد بود که پیشنهادهای سینمایی آنها بسیار زیاد شد. پژمان جمشیدی، مصطفی زمانی، آتیلا پسیانی، حامد

شاکردوست، بهرام رادان، محمدرضا گلزار و جمشید هاشم پور گرفته تا نوید محمدزاده، امیر جدیدی، ساعد سهیلی، بابک کریمی، هادی حجازی فرو... که توانسته اند با بازی های قوی و البته چهره های متفاوت شان در میان عامه مردم حرفی برای گفتن داشته باشند.

به طوری که بسیاری از مخاطبان سینما در صورتی حاضر به خرید بلیت و رفتن به سینما می شدند که

اگر بخواهیم به این موضوع منطقی نگاه کنیم؛ سینما به دلیل مخاطب های محدودی که دارد و موضوع فروش گیشه، بازیگرانش کمتر در میان عامه مردم شناخته شده هستند اما بازیگران حاضر در تلویزیون به دلیل آن که رسانه عام تر است و اکثر مردم در خانه های خود این جعبه جادو را دارند، احتمال دارد از شهرت بالاتری برخوردار باشند. برای همین هم معمولا بازیگرهایی که ابتدا در تلویزیون به عنوان ستاره شناخته شده اند؛ وقتی به بازی در فیلم سینمایی دعوت می شوند آن فیلم برای فروش بُرد بیشتری دارد.

چون بازیگری که از قبل در بین مردم مطرح و شناخته شده را روی پرده سینما می آورد. بنابراین بسیاری از کارگردان ها و تهیه کنندگان سینمایی یکی از راهکارهای موفقیت فیلم شان را در این می بینند که برای جذب مخاطب و فروش بیشتر سراغ بازیگرهایی بروند که در تلویزیون برای مخاطب عام شناخته شده اند.

بازیگرانی که پرده نقره ای آنها را ستاره کرد

اما این موضوع در تمام دوره ها روندی یکسان نداشته؛ بلکه در دوره ای که بیشتر مربوط به دهه ۷۰ و اوایل دهه ۸۰ می شود بازیگرهایی ستاره شدند که تنها در مقابل دوربین فیلم های سینمایی قرار گرفته و با پرده نقره ای معروف شدند.

از این بازیگرها هم سینما کم به خود ندیده است. از هدیه تهرانی، ترانه علیدوستی، پگاه آهنگرانی، الناز

مرزهایی که کمرنگ شده اند

در حال حاضر سریال هایی در حال ساخت و پخش است که در آن بازیگران سینمایی که چند سالی در تلویزیون حضور نداشتند دیده می شوند. سعید آقاخانی، محسن تنابنده، احمد مهران فر، ریما رامین فر، مهران احمدی، بهرام افشاری، مسعود کرامتی، خاطره اسدی، مهدی هاشمی، پوریا پورسرخ، لیلیا بلوکات، مسعود رایگان، بهنام تشکر، رویا تیموریان، هادی حجازی فر، الهام کردا، هدایت هاشمی، ملیکا شریفی نیا، افسانه چهره آزاد، پژمان جمشیدی، گوهر خیراندیش، ژاله صامتی، حمید گودرزی، شهره لهرستانی، محمود پاک نیت، فرخ نعمتی و... بازیگرانی هستند که در حال حاضر یا سریال هایشان در حال پخش است یا در حال ساخت که به زودی آنها را در قاب تلویزیون خواهید دید. حتی دیده شده که برخی از کارگردان های تلویزیون برای جذب مخاطب سراغ بازیگران سینمایی هم رفته اند.

به نظر می رسد دیگر این مرزبندی ها برداشته شده مگر در مواردی که شاهد يك سری خط قرمز هستیم که شاید به تعداد انگشتان دست هم نرسد.

به همین منظور نیز در حال حاضر بازیگران بدون توجه به این مرزبندی و با توجه به نوع پیشنهاد و کیفیت فیلم و البته پیشنهاد رقمی که بابت دستمزد بازیگری دریافت می کنند دست به انتخاب می زنند و شاید این موضوع شروع فصلی تازه برای پایان چنین مرزبندی هایی باشد.